

אלְפוּהָרָה מנגינה נחום היימן

השמש ברום השמים עמדה
מבצר אלְפוּהָרָה נימוט מול השָׁבֵר.
אחות יחידה עוד נותרה לו גְרַנְדָה,
אך אבוי חוצותיה מְדַרְךְ הן לְדָבֵר.
מול צבא ההסְפָנִים חומה לא נותרה,
מיטב לוחמים בוססים בדמם
ורק אֶלְמָנְצוֹר מצביא אלְפוּהָרָה
נמלט בין חצים אל גרנדה דומם.

צבאות ההסְפָנִים עולים המבצֵרָה
אחרון לוחמים עוד נופל על החרב.
אבוי לך נוצחת בקרבות אלְפוּהָרָה,
בך חי גם אחד לא נותר עד הערב.
פלוגת מנצחים שוב חוגגת ושרה
ולפתע דממה על חורבות המבצר
אדם מתקרב אל חומות אלְפוּהָרָה
רומז שרוצה להגיד הוא דבר.

שמחה של זלזול על החייל ירדה
ואת השליח קיבלו את הַתְּכָר
הוא היה אלמנצור שחזר מגרנדה
והביא להם שי על גופו את הַדְּבָר.
פלצות אחזה בם הם נסו ההרה
פשטה מגפה והמוות נגזר
נצחון אחרון למצביא אלְפוּהָרָה
אל קבר לקח את כובשו האכזר.